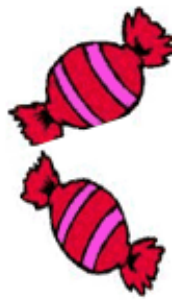

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצש"ק	הד"נ	
18:05	16:57	קברון
18:01	16:53	חיספין
18:04	16:56	חיפה
18:04	16:51	ירושלים
18:00	17:00	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת משפטים | כ"ה שבט התשע"ב | גליון מספר 16 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "ארז שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א

נקדה אמחלבה

לכבוד וקפואא יסקב בן דינה

"וכי יפתח איש בור, או כי יכרה איש בר ולא יכסנו"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

מי בא לשחק גלות בחצר, קרא נתנאל בחלל הכתה. לקריאתו קפצו כמה חברים לפתח ויצאו יחד בקולות צהלה ושמחה. נתנאל היה אלוף הכתה במשחק הגולות. האמת, שתמיד הוא הרויח וכמעט שאף פעם לא הפסיד. אז מדוע שמחו כלם לשחק אתו? כי נתנאל היה ותן ואם היה מתעורר ופוח, מייד היה מותר, ולפעמים בסיוע המשחק הוא היה מחזיר את כל הגולות שהרויח לכלם. ומעשה שהיה כך היה: באותו היום פשיצאה החבורה לשחק בחצר, היתה תחרות של כל תלמידי בית הספר, מי יהיה אלוף בית ספרי במשחק הגולות. חפרנו בחצר בורות קטנים, והמשחק החל. לכל פתח היה קו משלה, וכל מנצח פתחי היה מתחרה במנצח מהפתח הבאה. קולות הצהלה והשמחה נשמעו בכל הרחוב, וכך עבר הזמן מהר מאד וההפסקה הסתיימה, אך לא התחרות. פשנשמע צלצול הפעמון, כלם אספו במהירות את הגולות ורצו אל הכתות. רק נתנאל לא חזר לכתה אלא נשאר בחצר והחל לכסות את הבורות שחפרנו. באמצע השעור, נתנאל נכנס לפתח והמחנך שאל: מדוע אתה מאחר, נתנאל? שחקנו גלות בחצר, ונשארתי לכסות את הבורות. יפה מאד מצדך אמר המחנך. תלמידים יקרים, בפרשת השבוע נאמר "וכי יפתח איש בור, או כי יכרה איש בר, ולא יכסנו, ונפל שמה שור או חמור, בעל הבור ישלם..". התורה מדריכה אותנו כיצד עלינו להתנהג. יש לנו אחריות על מעשינו, ואם חס ושלום גרמנו נזק, אנו חייבים לשלם למי שהוזק. ישנם ארבעה אבות נזיקין והם: בור, קרו, שן ונגל, ואש. ארבעת אלו הם הסוגים המרכזיים של גורמי נזק שאדם חייב באחריותם. יפה עשית נתנאל, בזכותך לא יפשל אף אחד בבורות שחפרתם פשיצעד בחצר. ומי נצח בתחרות, שאל המחנך? התחרות לא הסתיימה, לכן אין לנו אלוף, ענו כלם. אתם בטוחים? אני חושב שיש לנו מנצח גדול אחד. אלוף בית הספר שלנו הוא: ..... היודעים אתם מי היה האלוף האמיתי? יכולים לנחש? ומי מכם רוצה להיות גם כן המנצח והאלוף?

להתראות בשבוע הבא פרשת תרומה

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

הַשְׁבִּי' הַפְּרָשָׁה

אחרי מעמד הר סיני בו נאמרו עשרת הדברות שהיו עקרי התורה, אנו מגיעים אל פרשת משפטים. בפרשתנו ישנם נושאים רבים שבין אדם לחברו. התורה נותנת מקום נרחב למצוות אלו, ללמדנו שהם חשובות ויקרות מאד. הפרשה עוסקת בדינים שבחיי היום יום: עבד עברי, חובל בחבירו, מזיק, דיני הלואה, היחס אל הגר הזר והאלמנה ועוד. בסיומה של הפרשה משה עולה להר סיני לקבל את לוחות הברית, ושם הוא נשאר ארבעים יום ולילה.

הַחִיּוֹת הַפְּרָשָׁה

1. מה צריך לשים לפני בני ישראל?
2. אם בא לבד יצא לבד. מי זה?
3. כמה זמן יעבד העבד לפני שיצא לחפשי?
4. מה משליכים לקלב?

סֹפֵר אִשְׁתּוֹן הַשָּׁבֵת

מעשה ברבי משה שוחט, שחלה בקדחת ונתקף צמרמורת עזות. אמרו לו הרופאים שצינת ירושלים מזיקה לבריאותו, ועליו לרדת לשפלת החוף, שם ירפא. נסע ליפו ושהה חודש ימים בבית הגאון רבי נפתלי הרץ הלוי זצ"ל, רב העיר. אט אט החלים, וכאשר שב והבריא הודת למארחו ושב לירושלים. פעבר ימים ספורים חזרה המחלה, והוא חזר ליפו. ושוב חזרה על עצמה פרשת ההחלמה והתבראה. חזר לירושלים, עברו כמה ימים, והמחלה שבה ותקפה. מיד שב ליפו. רבה של יפו קבל את פניו כמכר נתיק, ואירח אותו עד ששב לאיתנו, וכאשר נפרד ממנו אמר לו: "שלוש פעמים, הרי הו בגדר חזקה. יתכן שחיב אתה לעבר ליפו, אבל אם בקולי תשמע, שים פעמיך הישר לבית הרב דיסקין מברסק ושאל בעצתו, כי רוח הקדש מדברת מתוך גרונו!" שמע רבי משה, ומיד בהגיעו לירושלים עלה לבית הרב. קבל הרב את פניו ושאל היכן היה כל אותם חודשים. ספר על נודדיו בין יפו לירושלים, כיצד חלה והבריא שלש פעמים. אמר לו הרב: "כשהבראת נדאי הלכת אל הכתל המערבי?" "נדאי", ענה רבי משה. "הו חיב אדם להודות על הטובה. נתן בו הרב עיניו, ושאל: האם עשית כמצוה?" נרעד רבי משה, והפעם לא היתה זו צמרמרת הקדחת. נזכר שלא קרע קריעה ליד הכתל המערבי, ובמבוכה אמר: "שכחתי". "הרי זו הסבה העקרית לחזרת המחלה. אם לא קרעת קריעה על ירושלים ומקום המקדש, אין ירושלים רוצה אותך בתוכה, והיא מחזירה אותך על עקבותיך. לך ועשה, ושוב לא תחלה!" פנה רבי משה אל הכתל המערבי וקרע קריעה כדיו, וירושלים קבלה את הגו השב אליה, ושוב לא חלה.

חֻכַּי יִשְׂרָאֵל

הרב שמשון בן רפאל הירש נולד: כ"ד בסיון ה'תקס"ח. נפטר: כ"ז בטבת ה'תרמ"ט. אבי שיטת "תורה עם דרך ארץ". מעשה שהיה: לפני כששים שנה בקש הרב שמעון שוואב שליט"א - שהיה אז בחור ושיבה בליטא את חנות דעתם של מספר גדולי תורה במזרח אירופה על הלמוד באוניברסיטה, שרנח בזמנו ביהדות החרדית בגרמניה, וזאת בתקנה שיקבל מהם "אסור". אחד הנשאלים היה האדמו"ר מגור, הרב אברהם מרדכי אלתר זצ"ל. וספר לי הרב שוואב, שהרבי סרב להשיב בכתב, אבל הזהירו בתקיפות: "עליך להזהר מאד בכבודו של הרב הירש, הצדיק מפרנקפורט, כי הוא ספר מוסר ח". אדמו"ר חסידי גדול. וחזקה שממחה הוא ברוחניות, ומבחין בה היטב.